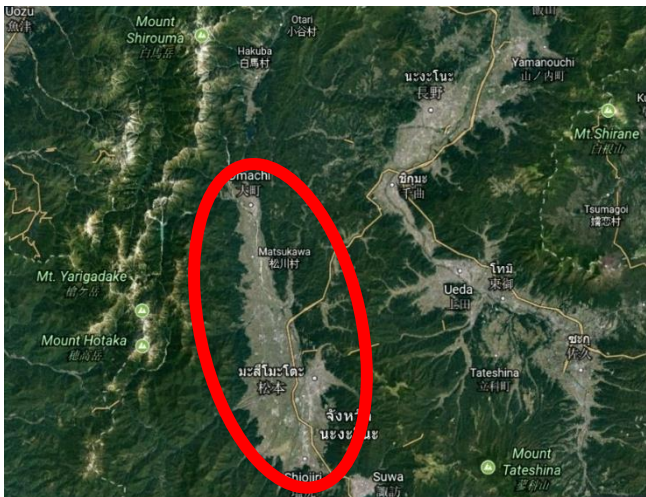

โครงการแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยชินชู

สวัสดีครับผู้อ่านทุกท่าน วันนี้ผมจะมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยชินชู ที่ประเทศญี่ปุ่น ครับ ซึ่งผมจะเล่าแบ่ง 4 หัวข้อ ได้แก่ ชีวิตความเป็นอยู่ สังคมวัฒนธรรม บรรยากาศในการเรียน และความประทับใจครับ เชิญอ่านได้เลยครับ

ชีวิตความเป็นอยู่

ก่อนอื่นผมต้องขอเกริ่นก่อนว่า เมืองที่ผมไปอยู่คือเมืองมัตสึโมะโตะ จังหวัดนางะโนะ ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ในภูมิภาคกลางของประเทศแต่ มีลักษณะเด่นคือมีภูเขาสูงล้อมรอบจังหวัดครับ

จากที่เห็นดังภาพประกอบ บอกได้เลยว่าไม่ใช่แค่เมืองหลังเขาแต่เป็นเมืองที่อยู่ในเขาเลยใช่ไหมครับ ซึ่งภูมิประเทศแบบนี้ส่งผลให้เมืองอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณเกือบ 600 เมตร เลยทีเดียว ซึ่งจะทำให้กลางวันก็จะค่อนข้างแดดแรง และกลางคืนก็จะอากาศเย็นสบาย ยิ่งเป็นกว่านั้นหน้าหนาวยังมีหิมะที่ตกเยอะมากกว่าหลายจังหวัดในภาคกลางด้วยครับ

มาเข้าเรื่องกันเลยดีกว่าครับ ผมไปอยู่ที่มัตสึโมะโตะ ถือว่า

โชคดีมากเพราะเป็นเมืองธรรมชาติ อากาศดี น้ำใสไหลเย็นเห็นตัวปลา และยังมีพืชพันธุ์ไม้หลากหลาย เวลาไปเรียนก็ขี่จักรยานไปเรียนทุกเช้าหอที่พักก็อยู่ห่างจากมหาวิทยาลัยแค่เดินไป 10 นาที เรียกว่าใครที่ชอบชีวิต Slow life มาที่นี่ก็ต้องชอบที่นี้อย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าจะเป็นเมืองเล็ก ๆ แต่ก็มีรถเมล์วิ่งรอบเมือง และสถานที่เที่ยวทางธรรมชาติมากมาย เรื่องอาหารการกินที่นี้ขึ้นชื่อเรื่องผักอร่อยอยู่แล้วครับ ชูปเปอร์มาเก็ตก็ใกล้หอพักมากครับสบายใจได้ พูดถึงเรื่องหอพัก หอพักที่นี้ จะมีสองประเภทครับถ้าหอที่ของมหาลัยชื่อว่า 国際交流会館 โคะคุไซไคริวไคกัง คือหอพักสำหรับนักศึกษาต่างชาติเท่านั้น ซึ่งค่าเช่ารายเดือนก็ถูกมากครับ แค่ประมาณ 5000เยนต่อเดือนหรือ 1500บาทเท่านั้น

ครับ ซึ่งก็ไม่แพงเลยครับ แต่สลับหอนอกก็ 15000บาทต่อเดือนขึ้นไปครับ อยู่หอในดีกว่าอยู่แล้วครับ หลายคนคงอยากรู้ค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน ใช่มั้ยครับ? ถ้าที่เมืองนี้ผมบอกเลยว่าถูกกว่าโตเกียวแน่นอนครับเพราะถึงเราไม่ต้องเสียค่าเดินทาง ค่าอาหารก็ถูกกว่าเพราะทำอาหารเองครับ ผมก็ทำเองแทบทุกวันเลยครับ เลยทำให้ฉันน้ำหนักผมลด

อินทัช เหล่าวีระกุล

คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม

ไป 7 กิโลกรัม กันเลยทีเดียว ขอบอกเลยว่ากินคลีนมาก ๆ สรุปคือถ้าใครชอบบรรยากาศแบบภูเขา แม่น้ำ ชีวิต Slow life ผู้คนใจดีเป็นมิตร ทีมหาลัยชินซู มัตซึโมะ โตะก็เป็นตัวเลือกที่ดีมากครับ

สังคมและวัฒนธรรม

การไปเรียนแลกเปลี่ยนนั้นก็จะจะมีเพื่อนๆ จากหลากหลายประเทศมีเรียนร่วมด้วยกันซึ่งแต่แน่นอนว่า ต่างเชื้อชาติต่างวัฒนธรรม และสังคมก็เปลี่ยนไปอีกแบบ แต่ผมคิดว่าส่วนใหญ่ของนักศึกษาต่างชาติที่ได้รับคัดเลือกมานั้นมีอัธยาศัยดี

และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อาจเป็นเพราะเราอยู่ในสถานะนักเรียนแลกเปลี่ยนด้วยกันก็อาจจะเป็นไปได้ ซึ่งสังคมที่ผมไปเจอนั้นถือว่าดีมากครับ ทุกคนพูดคุยได้ง่ายถึงแม้ว่าไปตอนแรกอาจจะติดๆ ขัดๆ ทั้งญี่ปุ่นและอังกฤษแต่ทุกคนก็พยายามเข้าใจและรับฟังและพยายามจะสื่อสารซึ่งกันและกัน ซึ่งผมถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ ครับ วัฒนธรรมก็แน่นอนครับว่าฝั่งตะวันตกและฝั่งเอเชียค่อนข้างแตกต่างกันพอสมควรครับ เพื่อนที่สนิทกับผมส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนที่มาจากตะวันตกมากกว่า

อาจจะไม่ใช่เพราะว่าผมชอบวัฒนธรรมตะวันตกนะครับ แต่อาจจะเป็นเพราะว่าพวกเขาไปไหนไปกันแล้วก็ชอบอะไรที่คล้าย ๆ กัน ผมก็ไม่รู้ว่าบังเอิญหรือไม่ครับ

แน่นอนครับว่าไปอยู่ญี่ปุ่นก็ต้องรู้จักคนญี่ปุ่นเยอะ ผมเองก็มีเพื่อนญี่ปุ่นมากพอสมควรครับ และก็มีโอกาสได้ไปเป็นพนักงานพาร์ทไทม์ของร้านอาหารหลายร้าน ซึ่งทำให้รู้ว่าคนญี่ปุ่นมีวัฒนธรรมการทำงานที่เต็มที่กับงาน และไม่บ่นถึงแม้ว่าได้รับงานหนักผม เพื่อนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ก็มีน้ำใจและมีความสุภาพและรักความเป็นส่วนตัว และจะไม่แสดงออกแบบตรงไปตรงมา แต่ถ้าเรื่องงานตรงไปตรงมานะครับ

ไปอยู่ที่เมืองมัตซึโมะ โตะ ผู้คนเมืองนี้จะมีอายุยืนยาวเฉลี่ยถึงประมาณ 84 ปี เลยครับซึ่งถือว่ายาวนานมาก และมีผลให้เมืองนี้มีวัฒนธรรมและประเพณีที่มีแต่โบราณถูกสืบทอดกันมาเป็นอย่างดี หลายประเพณี เช่น ประเพณีบงบงมัตซึโมะ โตะคือประเพณีรำฟัดซึ่งทุกคนที่อาศัยอยู่ในอำเภอนั้นสามารถสร้างทีมและเดินรำฟัดไปทั่วทั้งเมือง

อินทัช เหล่าวีระกุล

คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม

และยังมีประเพณีแห่เรือเข้าศาลเจ้า ประเพณี
แห่กองไฟขึ้นเขา แต่ที่ผมชอบและแปลก
ที่สุดก็คือประเพณีซังกุโร(三九郎)
ซึ่งเป็นประเพณีที่มีอยู่แค่ในเมือมัตสึโมะโตะ
เท่านั้น คือที่นั่นจะมีตุ๊กตาชื่อว่าคาริมะคือ
ตุ๊กตาล้มลุกแสดงถึงความไม่ยอมแพ้ในแต่
ละปีประชาชนก็จะซื้อตุ๊กตาคาริมะตัวใหม่
และเผาตุ๊กตาตัวเก่าทิ้งเพื่อเป็นการให้ตุ๊กตา

ตัวเก่าได้พักผ่อนเขาก็จะก่อกองไฟขนาดใหญ่ตามแม่น้ำหลายๆกอง และให้คนในเมืองนั้นได้มาเข้าร่วมเด็กก็จะมาปิ้ง
อาหาร และมาชมเมลโลกันกัน เพราะว่าความร้อนที่ได้จากตุ๊กตาคาริมะจะทำให้เด็ก ๆ แข็งแรงครับ กิจกรรมนี้จัดขึ้น
ประมาณเดือน1ของทุกปีหิมะตกพอดีครับวันนั้นที่ผมได้เข้าร่วม

บรรยากาศในการเรียน

ผมก็ได้ไปเรียนในห้องเรียนภาษาญี่ปุ่นซึ่งจะมีแต่เด็กต่างชาตินะครับและก็เรียนเป็นภาษาญี่ปุ่นและก็ได้เข้าไปเรียนเป็นห้องเรียนที่เรียนกับเด็กญี่ปุ่นถึงสี่ห้องเรียนด้วยกันนะครับ

ผมว่าห้องเรียนที่ญี่ปุ่นก็คล้ายๆที่เมืองไทยนะครับแต่สิ่งที่แตกต่างก็คือผมว่าที่สถาบันไทย-ญี่ปุ่นที่ผมเรียนอยู่ เด็กจะค่อนข้างมีการโต้ตอบกับอาจารย์มากกว่านะครับ และอีก

อย่างหนึ่งที่แตกต่างคืองานกลุ่ม และโปรเจกที่ต้องไปทำงานนอกสถานที่นะครับ ที่ญี่ปุ่นจะไม่ค่อยมีนะครับแม้กระทั่งการนำเสนอหน้าชั้นเรียนก็ตาม แต่ภาพที่ผมไปเรียนมาเป็นวิชาพิเศษนะครับเป็นวิชาที่ต้องนำเสนอและอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนความตั้งใจผมว่าเด็กญี่ปุ่นมีความตั้งใจสูงมากในการเรียนไม่ค่อยคุยกันเล่นนะครับ แล้วยังมีอีกหนึ่งครับที่ญี่ปุ่นแต่ละตัวอะไรก็ได้ไปเรียนนะครับซึ่งผมก็เข้าใจได้ในะครับว่า ญี่ปุ่นมีฤดูหนาวมีฤดูร้อนนะครับ อาจจะมาใส่ชุดนักศึกษาแบบบ้านเราคงจะไม่ไหวนะครับเพราะว่าหนาวมากครับ

ความประทับใจ

ก่อนอื่นผมก็ต้องขอขอบคุณสถาบันแห่งนี้มากที่ให้โอกาสผมได้ไปพัฒนาตัวเองที่และไปเรียนแลกเปลี่ยนที่ประเทศญี่ปุ่น สำหรับความประทับใจของผมก็คือ ถึงแม้ว่าเพื่อนๆทุกคนจะมาจากต่างประเทศต่างภาษากัน แต่เมื่อทุกคนได้มาอยู่ร่วมกันแล้วก็พยายามสื่อสารกันและเข้าใจกัน เคารพซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือกัน สิ่งนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และทำให้ผมได้เห็นมุมมองต่าง ๆ จากคนที่มาจากต่างวัฒนธรรม และทำให้ผมรู้สึกคำว่า Global มีความหมายมากขึ้น

อินทัช เหล่าวีระกุล
คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม

สรุป

การไปแลกเปลี่ยนที่ญี่ปุ่นนั้น ผมได้ทั้งพัฒนาตัวเองด้าน ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ยิ่งไปกว่านั้นคือการ ใช้ชีวิตคนเดียวการบริหารจัดการชีวิตของตัวเอง และความกล้าที่จะพูดคุย ประสบการณ์เหล่านี้มีคุณค่าและเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตผม ผมจะไม่มีวันลืมว่าครั้งหนึ่งผมเคยมาเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน ที่ประเทศญี่ปุ่น จังหวัดนากะโนะ เมืองมัตสึโมะโตะ มหาวิทยาลัยชินชู